โรคสมองเสื่อมเป็นโรคที่เรื้อรัง ส่งผลให้ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอาการเสื่อมถอยทางสติปัญญา จนทำให้ไม่สามารถคูแลตนเองได้ ดังนั้นผู้คูแลจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการคูแลช่วยเหลือ ผู้ที่เป็นโรคสมองเสื่อมในด้านต่าง ๆ หากผู้คูแลมีความพร้อมในการคูแลย่อมส่งผลต่อการคูแลที่มี ประสิทธิภาพ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความพร้อมในการคูแลของผู้คูแล ผู้ที่เป็นโรคสมองเสื่อม กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้คูแลผู้ที่เป็นโรคสมองเสื่อมที่มารับบริการที่โรงพยาบาล สวนปรุง จำนวน 114 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป 2) แบบประเมินความพร้อมในการคูแลของผู้คูแลผู้ที่เป็นโรคสมองเสื่อม ที่พัฒนาตามกรอบแนวคิดความพร้อมในการคูแลของของสจ๊าตและอาร์ชโบล์ด (Stewart & Archbold, 1986, 1994) และผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งความตรงและความเชื่อมั่น วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความพร้อมในการคูแลของผู้คูแลผู้ที่เป็นโรคสมองเสื่อม โคยรวมทั้ง 8 ค้านอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}=2.60$, SD=0.46) และเมื่อพิจารณารายค้านพบว่ากลุ่ม ตัวอย่างทุกค้านมีความพร้อมในการคูแลระคับมากเช่นกัน คือ ค้านร่างกาย ($\overline{X}=2.67$, SD=0.60) ค้านอารมณ์ ($\overline{X}=2.50$, SD=0.61) ค้านการหาข้อมูลการให้บริการสุขภาพและจัดหาแหล่งในการ คูแล ($\overline{X}=2.47$, SD=0.68) ค้านการจัดการความเครียดที่เกิดขึ้นระหว่างการคูแล ($\overline{X}=2.50$, SD=0.64) ค้านการจุแลผู้ป่วยและตนเองให้เกิดความพึงพอใจ ($\overline{X}=2.70$, SD=0.63) ค้านการจัดการ ภาวะฉุกเฉิน ($\overline{X}=2.72$, SD=0.73) ค้านการขอความช่วยเหลือและข้อมูลที่จำเป็นจากโรงพยาบาล ($\overline{X}=2.63$, SD=0.63) และค้านการดูแลโดยรวม ($\overline{X}=2.64$, SD=0.71)

ผลการศึกษาครั้งนี้ ถึงแม้ว่าความพร้อมโดยรวมและรายด้านจะอยู่ในระดับมาก แต่บาง ค้านได้แก่ ความพร้อมในการดูแลผู้ป่วยค้านอารมณ์ ความพร้อมในการดูแลผู้ป่วยค้านการหาข้อมูล การให้บริการสุขภาพและจัดหาแหล่งดูแล และความพร้อมในการดูแลผู้ป่วยค้านการจัดการ ความเครียคที่เกิดขึ้นระหว่างการดูแล พบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค้านอื่น คังนั้นบุคลากรทางสุขภาพควร จะให้การส่งเสริมผู้ดูแลให้มีความพร้อมในค้านเหล่านี้มากขึ้น

Dementia is a chronic disease that results in the deterioration of intelligence of individuals leading to inability of self care. Therefore, caregivers are the key person in taking care of persons with dementia. Thus, if caregivers are well prepared they will provide care effectively.

The purpose of this descriptive study was to investigate caregiving preparedness among caregivers of persons with dementia. Sample consisted of 114 caregivers of persons with dementia at Suan Prung Psychiatric Hospital. Research instrument was a questionnaire consisting of two parts: 1) Demographic Data Recording Form, and 2) The Caregiving Preparedness Questionnaire, modified by the investigator, based on Stewart and Archbold's concept (1986, 1994). The instrument demostrated validity and reliability. Data ware analyzed using descriptive statistics.

The results of the study revealed that the overall caregiving preparedness among caregivers of persons with dementia was at a high level ($\overline{X}$ = 2.60, SD = 0.46). Considering each dimension, it was found that they were also at a high level, these included caregiving preparedness in the area of physical ($\overline{X}$ = 2.67, SD = 0.60), emotional ($\overline{X}$ = 2.50, SD = 0.61), health care service and resources support ($\overline{X}$ = 2.47, SD = 0.68), stress management during caregiving process ($\overline{X}$ = 2.50, SD = 0.64), self-care and caregiving satisfaction ($\overline{X}$ = 2.70, SD = 0.63), managing emergency ($\overline{X}$ = 2.72, SD = 0.73), help required information seeking ($\overline{X}$ = 2.63, SD = 0.63), and overall caring ($\overline{X}$ = 2.64, SD = 0.71).

Overall preparedness and its dimensions were at a high level. However, aspect of emotional preparedness, health care service and resources support, and stress management during caregiving process aspects, show a lower mean scores than others. Therefore, healthcare providers should enhance greater caregiving preparedness related to those aspects.